

2018 0428 SahW St. Walrick – Grave

Juni 2017 zijn we begonnen met de voorbereidingen voor Santiago aan het Wad in de regio Arnhem-Nijmegen. Een groep enthousiaste vrijwilligers is aan de slag gegaan om van 28 april 2018 t/m 2 juni 2018 een aantal mooie activiteiten te organiseren.

Vandaag gaat de eerste wandeling van start. Ik ben mijn tas aan het inpakken als ik rond half 8 een telefoontje krijg dat de door ons geplande trein niet rijdt. Oeps even gas bij dus.....in vliegende haast gauw alles in mijn tas gemikt: OV kaart, Pelgrimspassen, Stempel, lunchpakket, flesje water, appel, poncho, t-shirts en badges. Volgens mij heb ik alles. Hup snel op pad. 8.03 uur is net haalbaar gok ik.

Pff....blij dat we de trein hebben. Veel te vroeg nu in Nijmegen want ja.....de bus rijdt natuurlijk wel gewoon op tijd en maar 1x per uur dus is er tijd voor koffie. Ook lekker. Een heerlijke grote koek erbij. Mooie start voor vandaag. Om half 10 komen we aan bij het Pannenkoekenhuis St. Walrick.

Er staan al heel veel wandelaars op het parkeerterrein? HuH....horen die bij ons? Nee.....dat was een andere grote groep IVN wandelaars. Wij wachten geduldig tot 'onze' deelnemers zich melden. De één na de ander meld zich en mooi op tijd kunnen we met 29 Pelgrims op pad.

De voorzitter heet iedereen welkom en een vrolijke stoet Pelgrims vertrekt naar de kapel van St. Walrick. Zoals in de aankondiging van deze wandeling vermeld staat vinden we middenin de bossen van de Hatertse en Overasseltse Vennen de merkwaardige kapel van St.-Walrick met de

bijbehorende koortsboom. De plek is een bedevaartsplaats geworden waar al eeuwenlang mensen lapjes in de boom hangen om van een ziekte te genezen. In de 8e eeuw nam de roverhoofdman Walrick per ongeluk de grote prediker Willibrord gevangen. Willibrord kreeg Walrick zover dat hij zich zou bekeren tot het christendom, maar dan moest Willibrord wel diens zieke dochter genezen. Dat gebeurde inderdaad, mede doordat de dochter een lap van een kledingstuk in de boom bij de kapel hing. De 'koortsboom' heeft niet het eeuwige leven - het moge dan ook duidelijk zijn dat de genezende rol om de zoveel tijd moet worden overgenomen door een nieuwe boom. De huidige eik is zo'n honderd jaar oud. In de bomen rondom de ruïne van de Kapel hangen mensen nog steeds allemaal lapjes in de boom. In indrukwekkend gezicht.

We trekken door het bos en de landerijen. Het is prachtig zo eindeloos ver te kunnen kijken. Na de wandelingen in de regio's Limburg, Zuid-Oost Brabant, Den-Bosch, Rivierenland en de Bollenstreek is dit de 6^e regio waar ik mee wandel. Het is zo leuk met zoveel mensen onderweg te zijn. Vandaag zijn er veel oude bekenden van eerdere activiteiten in onze regio. Ik geniet van de grote groep Pelgrims

die vandaag op pad is. De sfeer is vrolijk, er wordt veel gepraat onderweg, camino ervaringen worden uitgewisseld. Santiago aan het Wad ervaringen gedeeld, want dat dit een geweldig evenement is daar is iedereen het roerend over eens. Zoveel Pelgrims onderweg in ons eigen landje.

Voordat we de brug over kunnen steken hebben we nog een flinke hindernis te nemen. Het duurde even voor we het talud gevonden hadden waar we naar boven konden. Een flinke steile klim stond ons te wachten. Maar met wat helpende uitgestoken handjes is iedereen veilig en wel weer op de weg gekomen. Wat een prachtig uitzicht hebben we hier over de Maas.

Aan de overkant van de brug staat een monument. Hier lezen we wat de mannen van 82nd Airborne Divisie op 17 september 1944 meemaakten. Daar landde de pelotons commandant Luitenant John S. Thompson met 16 van zijn mannen vlak naast de Graafsebrug. Op een van de kazematten vlakbij de brug, stond afweergeschut. Dit werd onklaar gemaakt door een Amerikaanse Bazooka. Uiteindelijk slaagde het peloton erin, om de zuidkant van de brug in te nemen. Later op diezelfde dag werd ook de noordkant van de brug ingenomen. Na de Tweede Wereldoorlog, kreeg de brug de naam van de luitenant John S. Thompson. Dit gebeurde tijdens de herdenking in september 2004 door de weduwe van John S. Thompson.

We trekken verder langs het water en arriveren nu in het mooie oude vestingstadje Grave. Via de oude binnenstad gaan we op weg naar de Hampoort. Bijna tegelijk met de Pelgrims uit Den Bosch komen we aan bij de Hampoort. De Bourdon fier voorop ook hier een kleurrijke stoet Pelgrims. Een vrolijk weerzien met oude bekenden. Iedereen kent wel iemand in de wederzijdse groepen. Santiago aan het Wad verbreedert, verbindt, brengt mensen samen.

In de Hampoort worden we welkom geheten door een Gildebroeder en daarna krijgen we een muzikaal onthaal door Jan van Woerkom, Els Pijnappels en Ilja van Luijk. Een kopje koffie of thee met een heerlijk gebakje maakt dit weerzien af. Op de voorkant van het programma boekje staat; Geef het stokje door.

Daar zijn we hier vandaag voor samengekomen. De overdracht van de Bourdon van de regio Den-Bosch naar de regio Arnhem-Nijmegen en het afscheid van onze voorzitter John van de regio commissie. Het stokje wordt hier in meerdere opzichten overgedragen. Er worden mooie woorden gesproken naar John, en het vastknopen van de wimpel aan de Bourdon is zijn laatste officiële daad als voorzitter. Hierna volgt nog de hulde aan John door Anni als afgevaardigde van het landelijk genootschap. John krijgt de zilveren schelp opgespeld als dank voor al zijn inspanningen voor de regio de afgelopen jaren.

Jan brengt met zijn gezelschap nog enkele liederen en verhalen ten gehore. Als laatste lied wordt het Ultraia gezongen waarvan iedereen uit volle borst het refrein mee zingt. Een kippenvel moment. Heerlijk.

Alle credentials zijn ondertussen voorzien van de nodige stempels en hier en daar is onderling nog flink wat info uitgewisseld. Het was een prachtig samenzijn op een unieke locatie. Na alle

feestelijkheden pakte ieder zijn eigen camino weer op. Een deel ging met de bus terug, een deel ging te voet verder en een andere groep te voet de weg terug naar de auto die in St. Walrick stond. Op het terras bij het pannenkoekenrestaurant hebben we nog een Café St. Jaques gehouden. Afscheid nemen van zo'n fantastische dag wil je toch het liefst zo lang mogelijk uitstellen. Onder het genot van een drankje nog een tijdje na zitten praten. Uiteindelijk werd het echt tijd om te gaan. De bus liet helaas nog een tijdje op zich wachten, dus.....dan maar vast naar de volgende halte, en nog één, en nog één, en nog één.....Tot we echt niet meer verder durfden en de laatste 5 minuutjes maar op de bus gewacht hebben. Die bracht ons veilig en wel naar Nijmegen.

De buschauffeur was een gezellige prater. Hij zag onze wandeloutfit en vroeg naar onze belevenissen. Santiago aan het Wad daar had ie nog niet eerder van gehoord. Vol bewondering luisterde hij naar onze verhalen over de vele wandelingen die er voor Santiago aan het Wad te lopen zijn. Santiago de Compostela kende hij wel van een vriendin die de camino gelopen heeft. Maar Santiago aan het Wad? Dat werd hem snel duidelijk na onze uitleg. Zelf was ie vol van zijn reis naar Epirus in Griekenland waar hij n.a.v. een boek wat ie gelezen had een tocht heeft gemaakt. Een ruig, ongerept gebied wat diepe indruk op hem gemaakt heeft. Mooi om de bevlogenheid in de man te zien. Hij straalde helemaal terwijl hij zijn verhaal deed. Weer zo'n prachtig verhaal wat op mij indruk maakt. Er is nog zoveel moois te ontdekken, als je het maar wil zien.

De vele verhalen van vandaag, de indrukken, de feestelijkheden, de ontmoetingen. Het was geweldig. Prima wandelweer, een super sfeer, zoveel mooie mensen onderweg met ieder zijn of haar eigen verhaal. Dank jullie wel allemaal voor het delen van deze prachtige belevenissen onderweg.

Dank aan John, Jan en de regio Den Bosch voor het organiseren van het fantastische samenzijn in de Hampoort.

De kop is eraf, de eerste wandeling in de regio Arnhem-Nijmegen is een feit. Wat een ontzettend mooi begin van een maand vol gezelligheid en prachtige uitdagingen. Wees welkom in de regio Arnhem-Nijmegen.

Tot ziens op bij een volgende gelegenheid voor Santiago aan het Wad.

Kijk op www.santiago.nl/regioroute voor alle mogelijkheden.

Ultreia, Ultrera

